

stabsaar. Ved Ordet „Stattepligt“ maatte man foreslaa, at den Del af Opholdet, der altsaa laa i det foregaaende Kalenderaar, maatte mindst have vaeret 2 Maaneder eller hvilken som helst Tid, man nu maatte vilde sætte for Stattepligt i Almindelighed. Det har egentlig ikke oprindeligt vaeret Forslagsstillernes Mening med Hensyn til Redaktionen af denne Post, at det skulde opfattes saaledes. Man har kun ment, at medens Hovedreglen maatte være denne, at 2 Maaneder var Grænsen for Stattepligt, skulde den samme Regel gælde, naar disse 2 Maaneders Ophold faldt med en Del ind i hvert af to Skatteaar. Det vil altsaa sige, at naar en Mand opholdt sig i en Kommune fra 1ste December til 1ste Februar, skulde han være stattepligtig i Henhold til Hovedreglen om 2 Maaneders Stattepligtigt Ophold. Der kunde vel komme en Misforstaaelse til Stede, og deri ligger det, at man i Stedet for Ordet „Stattepligtigt“ foreslaar indsat Ordet „fast“. Altsaa, naar Opholdet er en Fortsættelse af et fast Ophold, altsaa et Ophold af den Karakter, at det overhovedet er egnet til at blive stattepligtigt, bliver dette stattepligtigt, naar det i to paa hinanden følgende Kalenderaar udgør i alt 2 Maanedere. — Det andet Vædringsforslag er i alt Fald et Forsøg paa at imødefomme en Indvending, der faldt fra den høitærede Indenrigsminister ved anden Behandling, med Hensyn til de opstillede Regler for, naar en Person har Ophold mere end et Sted. Jeg skal henvisse til den Diskussion, der derom fandt Sted ved anden Behandling og minde om, at den høitærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at et saadant dobbelt Ophold kan ogsaa have den Karakter, at samme Mand eller rettere sagt samme Familie samtidig har personligt Ophold i to Kommuner, og at i dette Tilfælde vil der kunne blive Spørgsmaal om at foretage en anden Fordeling end den, der var foreslaaet, at en Fjerdedel skulde tilkomme den ene Kommune og tre Fjerdedele den anden. Udvalget har været enig i at anerkende Berettigelsen af Ministerens Indvending paa dette Punkt, og man har derfor tilføjet en Bestemmelse, der lyder saaledes: „For saa vidt det personlige Ophold er delt, kan dette Hensyn forandre Fordelingsforholdet.“ Jeg beder lægge Mærke til, at man bruger her Udtrykket „personligt Ophold“ thi det er det, der ligger til Grund for Skattefordelingen i Henhold til Landkommunallovens § 21. Man har her vist ikke tænkt paa dette Tilfælde, at ogsaa det personlige Ophold kan være delt, naar en Del af Familien bor et Sted, en anden Del

et andet. Dette særlige Tilfælde kan vistnok ogsaa hjemle Anvendelsen af en særlig Fremgangsmaade, og det er det, Vædringsforslaget gaar ud paa at imødefomme. Fra et æret Medlem — jeg tror, at det var det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Cl. Nielsen) — blev der rettet en Opfordring til Forslagsstillerne af den ny § 2 om Skattevedtægterne. Medens det oprindeligt hed, at Skattevedtægterne kunne gives med det Indhold, at Kommunerne skulde bestemme, at der toges et særligt Hensyn til saadanne Indtægter, der hidrøre fra Ejendomme, der forlods ere besatte, gjorde han opmærksom paa, at det vilde være heldigere, om det lod omvendt, saaledes at Skattevedtægterne skulde indeholde en Bestemmelse om, at Kommunerne kunne tage dette Hensyn. Man vil straks lægge Mærke til Forskellen i Tanken, som altsaa nu, idet man har tiltraadt dette Vædringsforslag og altsaa anerkendt Berettigelsen af den gjorte Indvending, gaar ud paa, at ethvert Amtsraad skal affatte Vedtægterne saaledes, at hver enkelt Kommune kan tage dette Hensyn til den forlods besatte Statteindtægt. — Vædringsforslag Nr. 4 er en blot Redaktionsændring, saa jeg skal ikke dvæle derved; Meningen er fuldstændig den samme, men det var efter Udvalgets Mening noget uklart udtrykt ved 2den Behandling. — Vædringsforslag Nr. 5 tilsigter at imødefomme en Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Wassard). Det ærede Medlem antede over, at man i hvert Fald i Kjøbenhavn ikke vilde kunne efterkomme den Bestemmelse i Loven, at den mellemkommunale Opgørelse skal finde Sted inden Udgangen af April Maaned, fordi Udpantningsreglerne for de kommunale Skatter i Kjøbenhavn hjemle en længere Frist, inden Udpantning kan finde Sted og Statteopkrævningen derefter. Det ærede Medlem mente, at vilde man blot udskyde Opgørelsens endelige Frist en Maaned, vilde ogsaa Kjøbenhavn kunne opfylde denne Forpligtelse. Han henstillede for øvrigt, om det ikke var bedre at foretage en Forandring i Reglerne for Udpantning, saaledes at de samme Regler kom til at gælde i Kjøbenhavn som i de øvrige Kommuner i

Kettele.

Ep. 3279, l. 6 og 7 f. o.: „Brøndsted“, læs: „Brønsted“.